

„Cenzura není v pořádku,“ burcuje Vondráček před hlasováním o důvěře Babišově vládě. Připomněl vypínání webů, „gumový“ paragraf i Stratkom

15.1.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Jednání Poslanecké sněmovny o vyslovení důvěry nové vládě Andreje Babiše (ANO) provází ostré výměny a obvyklé nálepky. Kabinet, který má tvořit ANO se SPD a Motoristy sobě, je už dopředu částí opozice vykreslován jako vláda „těch nedemokratických“. Právě na tento tón reagoval na sociálních sítích poslanec a předseda Svobodných Libor Vondráček, jehož strana se do Sněmovny dostala na kandidátce SPD. V obsáhlém komentáři odmítl, aby se politický střet převáděl na „souboj dobra a zla“, a připomněl, že ti, kdo dnes nejhlasitěji mluví o obraně demokracie, podle něj sami posouvali hranice svobody slova směrem k cenzurním praktikám.

„Při jednání o důvěře vládě mnozí poslanci opozice tvrdí, že ony jsou ty ‚demokratické‘, aby tím naznačily, že vládnout budou strany nedemokratické,“ napsal Vondráček. A současně varoval před tím, kam taková rétorika vede: „Někteří budou dokonce nálepkovat fašisty a nacisty, aby demokratické volby mohly vylicit jako souboj dobra a zla, protože v souboji dobra a zla je přeci ‚dobru dovoleno‘ používat i zlé metody.“

Vondráček pak v textu přešel od slov k tomu, co považuje za podstatu problému: podle něj se v posledních letech znormalizovala představa, že „správná“ strana politického spektra může ve jménu boje s dezinformacemi či nenávistí zavádět opatření, která by za jiných okolností budila odpor. Připomněl proto řadu kroků a plánů, které řadí do stejné linie omezování veřejné debaty. Ve svém komentáři uvedl:

„Zavedení nového gumového trestného činu §318a, vypínání webů na žádost ministra vnitra, zavádění Stratkomu, aby korigoval občanům informace, vytvoření policejního KRITU ve jménu boje s dezinformacemi, schválení DSA či EMFA v Bruselu, plány ministryně spravedlnosti, že budou padat přísnější tresty za výroky, které podle vágních paragrafů označíme za nenávistné, dotování politických neziskovek šířících vládní narativy, placení vládně-propagandistických plakátovacích a mediální kampaní za stovky milionů, zákaz propagace komunismu.“

Podle předsedy Svobodných nejde o izolované epizody, ale o trend, za který nese odpovědnost dnešní opozice. „Všechny tyto cenzurní praktiky zaváděly strany dnešní opozice a zaklínaly se tím, že když tyto praktiky používají ‚demokratické strany ve jménu vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávistí‘, je to v pořádku,“ napsal Vondráček. Vzápětí však připojil zásadní větu, kterou rámuje celý jeho postoj: „Cenzura ovšem není v pořádku nikdy.“

Vondráček současně odmítá, aby se politická konkurence „řešila“ kriminalizací názorů, vytlačováním soupeřů ze soutěže či budováním jakéhosi sanitárního kordonu. „Démonizování či kriminalizace opozice za politické názory nebudou dobré, ani kdyby je prosazovala matka Tereza a skutečný demokrat to ví,“ uvedl. A pokračoval výkladem, jak podle něj vypadá skutečný demokratický přístup: „Skutečný demokrat hájí svobodu slova nejen pro sebe. Soupeře se nesnaží vyloučit ani přesouvat do sanitárního kordonu. Nesnaží se propagaci některých proudů zakázat. Skutečný demokrat chce ve

volbách vyhrát díky lepším argumentům, ne díky vyloučení svých soupeřů.“

V další části komentáře zdůraznil, že jádrem demokratické politiky má být respekt k výsledku voleb, nikoli moralizující výklad, podle něhož je porážka jedné strany „vítězstvím zla“. „Skutečný demokrat nedegraduje vůli voliče vyjádřenou ve volbách a nesnaží se svoji porážku líčit jako vítězství zla nad dobrem,“ napsal Vondráček.

Těžiště jeho argumentace se pak soustředí na svobodu slova jako základní pojistku společnosti. Vondráček ji nepopisuje jako abstraktní heslo, ale jako praktickou podmínku, bez níž se rozpadá možnost kontroly moci i férového politického střetu. „Skutečný demokrat ví, že svoboda slova je totiž nejdůležitější svobodou,“ uvedl a dodal: „Bez svobody slova nemůžeme nadávat ani na vysoké daně, ani na nepřátelské podnikatelské prostředí či na děravé silnice. Bez svobody slova nemůže probíhat férový volební souboj. Bez svobody slova nelze mluvit o demokracii.“ V závěru této pasáže připojil varování před vývojem, který podle něj může být nenápadný, ale o to nebezpečnější: „Bez svobody slova nemůžeme zastavit proces, ve kterém se z demokracie stává demokracie a později totalita.“

Právě z tohoto důvodu Vondráček vysvětluje, proč se při hlasování o důvěře staví na stranu nové vlády. Neopírá to o osobní sympatie, ale o programový závazek, který kabinet podle něj deklaruje. „Budoucí vláda v programovém prohlášení garantuje, že pokud jde o svobodu slova, bude postupovat zásadně jinak. I proto jí jako předseda Svobodných vyjádřím svou důvěru,“ napsal.

Převzato z Parlamentních listů

<https://svobodni.cz/nezarazene/cenzura-neni-v-poradku-burcuje-vondracek-pred-hlasovanim-o-duvere-babisove-vlade-pripomnel-vypinani-webu-gumovy-paragraf-i-stratkom>